

BÁCSMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:

Egész évre 12 kor., fél évre 6 korona
negyed évre 3 kor.

POLITIKAI NAPILAP

MEGJELENIK NAPONKINT REGGEL, KIVÉVE HÉTFON.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

KLADÉK és HAMBURGER könyvnyomdájá
Batthyány-utca 5. sz.

A politikai fiskális.

Pleszkovich Lukács is „nyilt-zavaz.“ Hasonlók a hasonlók-
kal egy gondolatot van k. És e „nyiltzavazó“ ezenkívül még politikai fiskális is. Csak hogy az ő fiskáliskodásának különös a teendője. Az igazi, komoly, figyelemreméltó fiskális maga írja meg a periratokat és a védett nevét írja alá. Pleszkovich dr. meg a saját nevét írja mások cikkei alá.

Például az a mai proklamáción, melyet a B. H.-hoz mellékel, mert most már úgy látszik a B. H. sem veszi be a cikkeit, csak a neve az övé. A többi Mamusich Lázáré az első bötütől az utolsóig.

Azt azonban elismerjük, hogy rettenetes magyarsággal van megírva. Már ez a háborzongató magyarság is felmenti a gazdakört attól, hogy reflektáljon a proklamáció tartalmára és így esetleg növelje azon hitét, hogy ő próféta. — Mert úgy jósolnak ám, mintha csak könyvből olvasnák azokat a szemenszedett valótlanosságokat, melyeket a magyar nép elé tárnak, persze hasztalanul, mert a magyar ember csak azt érti ám meg, ami jó magyarán van megírva. A kevert dialektust egyetlen nemzet sem tudja olyan jóízűen kikacagni, mint a magyar. A nevetséges pedig ől.

Hanem a szabadkai detronizált trónkövetelő Mamusich Lázár és politikai fiskálisa Pleszkovich Lukács dr. proklamációjának egy-két pontjára mégis reflektálunk. Nem a sértésekre, eh dehogy is. Eszünkbe jut ezeknél az adoma, amelynek a címe: hol van a villa, meg hol van a Duna!

Hanem másra.

Választó polgárok. Hallottátok az új demokratákat, mikor alakulódottak? Hogyan híresztelték, hogy a nép a fenséges, a nép akarata a szent.

De most ebben a proklamációban rossz néven veszik, hogy Biró Károly tisztelve a népet, elmegy a nép elé és elmondja a népnek, hogy mit tett és mit szándékozik tenni és ehhez a nép jóváhagyását kéri.

Hát nem bánt benneteket ez a következzellenség, nem látjátok

e be ebből, hogy még akkor is hamis programot tártak elétek, mikor demokrata pártot akartak alakítani. Hát kell az ilyen politikusok ellen védekeznie annak aki minden lépésében nyilt, őszinte magyar ember?

Hanem persze, az bántja őket, hogy a polgármester megtisztelte a népet, megköszönte a népbizalmát, bántja őket azért, mert nyilt őszinte szavai lerántják Pleszkovichék terveiről a leplet, s a maguk bizalmát épen nem gerjesztő formátlanságukban mutatják be Pleszkovichékat.

Ez bántja őket. Mi mindazt, ami egyéb a proklamációban van, százszorosan megcáfoltuk. Kimutattuk, hogy egy betűjük sem igaz. Nem ismétljük amit már annyiszor elmondtunk, mert mi a szabadkai polgárok értelmiségét tiszteljük, Pleszkovichék pedig nem tisztelik. Ezek azt hiszik majd rágalmazunk addig, míg a nép elhiszi.

Hát ezeknek a szavaira hederíteni nem szabad. Vagy hederíteni az az által aláírt firkálmányra, a mit ő persze nagyzási hóbortjában proklamációnak gondol, aki ügyvéd létére nem tudja egymástól megkülömböztetni a központi bíráló és igazoló választmányt, aki a törvény paragrafusainak az értelmét csak azért ferdíti el, mert nem érti meg a paragrafust.

Választó polgárok, menjetek föl a városházára, jogotok van hozzá, nézzétek meg ott a tényeket, meggyőződhetek, hogy Pleszkovich Lukács és társa proklamációjának egyetlen szava sem igaz.

Nem igaz és nem igaz. És mi csak azért nem cáfolunk, mert igaztalan voltukat már sokszor kimutattuk.

Az ellenzéki vörös posztó.

Megbízható forrásból táviratozzák nekünk a következőket: Az a jelenet, amely a képviselőház tegnapi ülésén a szünet alatt a folyósón lejátszódott, midőn az ellenzék a Kossuth-nótát énekelve tüntetett a balmező folyósón, éppen kapóra jött a bécsi reakcionárius katonai köröknek, a melyekben tudvalevőleg az a meggyőződés, hogy Magyarország nem lehet semmiféle katonai kedvezményt vagy egyéb ugynevezet vívmányokat

adni, mert Magyarországon az ilyen dolgok mindig forradalmi célokra fajulnak el. Aki ismeri a fentemlített katonai köröknek felfogását, csak az tudja kellőképen felfogni és mérlegelni azon vívmányoknak értékét, a melyeket a Tisza-kormány megszerzett a nemzetnek. Sem Bánffy, sem Széll Kálmánnak nem sikerült volna az, ami Tiszának, kinek 67-es konzervatív voltában a bécsi katonai körök — szerencsénk — nem kértelkednek. Aki ezt tudja, az belátja, hogy milyen téves felfogáson alapul Kossuthnak azon kijelentése, hogy csak függetlenségi politikával lehet reformokat elérni.

A mit az ellenzék tegnap produkált, az nem egyéb, mint az a hagyományos vörösposztó, melynek lobogtatása még nagyobb izgalomba hozza a bécsi katonai köröket, amelyeknek ez csak újabb tápot nyújt arra, hogy megakadályozni igyekezzenek minden olyan vívmányt, melyet a magyar ellenzék — szerintök — forradalmi célokra használ. Ez a vörös posztó nagy ártalmára van a nemzetnek és éppen nem tartozik az ellenzék által hangoztatott „magas nivóju vita“ kellékei közé. És ha az ellenzék tovább is így folytatja a vitát, akkor semmi kétség, hogy a kormány már a legközelebbi órákban erélyesebb eszközöz nyul, s nincs kizárva, sőt igen valószínű, hogy a képviselőházat elnapolják.

BAJAI HIREK.

(Saját tudósítónktól.)

Baja, nov. 18.

— **Elhunyt járásbírói iktató.** Wittmann Antal bajai kir. járásbírói nyug. irodatiszt, ki közel 3 évtizeden át működött a járásbírói iktató, legutóbb mint telekkönyvi iktató, tegnapelőtt meghalt. Kartársainak nagy részvéte mellett e hó 17-én délután helyezték örök pihenőre a 61 éves korában hirtelen elhunyt tisztviselőt.

— **A bajai színházépítés ügye ismét föltámadt.** Megint felszínre került — úgy hirlük — ez a rég vajudó kérdés és ezuttal oly komoly formában, hogy merjük állítani, miszerint a színházépítés ügye végre valóra válik. Ifj. Bobula János fővárosi műépítész legközelebb Bajára jön és megtékinti a Michitsch-féle telket is, hova az egyre jobban megnyilvánuló közóhaj a színház helyezni szeretné. A bajaiak bizalma e vitális kulturkérdés megoldása tekintetében Bezerédy István főispán felé fordul, kinek tekintélyes egyénisége és a kormánynál való nagy befolyása garancia arra nézve, hogy

a színházkérdés — szerény anyagi viszonyaink ellenére is — megvalósul.

— **A bajai városi tisztviselők fizetésemelése** dolgában az a hír volt a napokban elterjedve, hogy ez egészen lekerült a napirendről. Mint tisztviselőinknek ezzel szemben egészen megbízható forrásból jelenthetjük, az e célra szervezett bizottság már elkészítette véleményes javaslatát és a fizetésemelés igenis meglesz.

— **Színé-zeinkről.** Pesti Ihsz Lajos szintársulata f. hó 31-én fejezi be a bajai szezon, amikor is bevonul Szabadkára. A színház látogatottsága még egyre tart, sőt élénkül egy-egy premiér hírére.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

— Saját tudósítónktól.

Budapest, 1904. nov. hó 18-án.

Kilenc órakor a Kossuth-párt vonult fel, Kossuth Ferencsel, a vezérrel az élén.

Az urak a félemeleten, az első szamu tanácskozóteremben értekezletre gyűltek egybe, a melyen a szövegő bizottság azt a manifesztumot mutatta be, a melylyel a Kossuth-párt bizalmatlanságot szavaz a Ház elnökségének. A tiltakozó iratot egyhangulag fogadták el és később a többi ellenzék tagjaival is aláírták.

Közben egyre népesedik a folyosó. Vojnits István báró és Dániel Gábor az elsők között voltak itt. Vojnits István Tisza István gróf miniszterelnökkel tanácskozik.

— Készül a pucses — jegyzi meg Kubik Béla.

A vitarendező Polonyi Gézáért küldenek, a ki az értekezleten nem volt jelen. A futár azzal a hírrel jött vissza, hogy Polonyi Géza gyászesetben Aradra utazott.

— Baj, nagy baj — sajnálkoznak a vitarendező — és rossz ómen.

— Ne sopánkodjunk — hevit Rákosi Viktor — hanem cselekedjünk.

Az ellenzéki vezérek konventikulumra verődnek össze, hogy a dél-előtti programot megállapítsák. E szerint napirend előtt elsőnek Justh Gyula beszél, a végből, hogy kimutassa, hogy a Háznak a paralell ülések megengedhetésére határozata nincsen. A paralell ülésekre nézve az éjszakai határozatot tartották fenn, bár számosan odanyilatkoztak, hogy az első ülést a második ülésbe kell behuzni, nehogy a második ülést meghirdetni lehessen.

Tíz órakor valósággal hullámozott a folyosó és a karzatok is telnek. A kormány tagjai jöttek: Tisza István gróf, Khuen-Héderváry Károly gróf és Berzeviczy Albert.

Apponyi Albert gróf került velük szembe. Tisza István gróf melegen szorit vele kezét. — Így cselekedtek a középkorban a bajvivók is — szól oda Olay Lajos — a halálos küz-

